

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การศึกษาทดลองได้ดำเนินการที่ สถานีวิจัยของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่าง 15 พฤษภาคม 2535-20 มีนาคม 2536 ต้นในบริเวณที่ทำการศึกษาเป็นเดินชุดลับทราย มีลักษณะทางการดังแสดงไว้ในตารางที่ 22 การศึกษาได้วางแผนการทดลองเป็นแบบ Split plot in RCB จำนวน 4 ชั้น

main plot ประกอบด้วยการใช้โสโนอัฟริกันเป็นปุ๋ยพืชสด ดังนี้

1. ไม่ปลูกโสโนอัฟริกัน (fallow)

2. ปลูกโสโนอัฟริกันเป็นปุ๋ยพืชสด

sub plot ประกอบด้วยการใส่ปุ๋ยในโถเรเจนก้าหัวสาลี 4 ตำรับ ดังนี้

1. 0.0 กิโลกรัม N ต่อไร่ (0 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์)

2. 6.4 กิโลกรัม N ต่อไร่ (40 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์)

3. 12.8 กิโลกรัม N ต่อไร่ (80 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์)

4. 19.2 กิโลกรัม N ต่อไร่ (120 กิโลกรัม N ต่อเฮกตาร์)

ปลูกโสโนอัฟริกันวันที่ 23 พฤษภาคม 2535 โดยวิธีโรยเป็นแถว ระยะระหว่างแถว 25 ซม. อัตราเม็ดพันธุ์ 8 กก./ไร่ เพื่อใช้เป็นปุ๋ยพืชสดในพื้นที่ 10x20 เมตรต่อ 1 main plot หลังจากโสโนอัฟริกันออกได้ 10 วัน สูบงับจำนวนต้นงอกในพื้นที่ 1x1 เมตรเพื่อศึกษาจำนวนต้นงอกต่อพื้นที่ เมื่อโสโนอัฟริกันอายุได้ 60 วันตัดโส奸ชิดดินในพื้นที่ 1x1 เมตร จำนวน 4 จุดต่อ 1 main plot นำมาซึ่งเพื่อหาจำนวนผล แล้วทำ รนบ sample นำมาอบที่อุณหภูมิ 60-70 °C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง เพื่อหาจำนวนแห้งต่อพื้นที่ และวิเคราะห์ปริมาณธาตุในโถเรเจนท์หมดในต้นโสโนอัฟริกันโดยวิธี Micro Kjeldahl ล้วนในแปลงปลูกตัดโส奸ชิดดินแล้วตัดลำต้นเป็นห่อหันล็อก ยาวประมาณ ท่อนละ 10 ซม. ทึ้งไว้ในแปลงแล้วใช้จอนหมุนไอกลับคลุกกลึงดิน ทำคันนายอยกับระยะห่าง main plot แล้วเบิดหัวเข้าแปลงหมักติดทึ้งไว้ประมาณ 2 สัปดาห์

เมื่อครบกำหนดแล้วจึงครุดทำเทือกและปักตัวข้าว กษ 15 อายุกล้า 30 วัน ปักดำ กองละ 3-4 ต้น ระยะปักดำ 25x25 ซม. ทั้ง 2 main plot ตั้งแต่ปักดำเนินเก็บเกี่ยวข้าวไม่มี การใส่ปุ๋ยเคมี การดูแลรักษาอื่น ๆ ทำตามความจำเป็น เมื่อข้าวมีอายุ 15, 30, 45, 60, 75 และ 90 วันหลังจากการปักดำ สูตรัดต้นข้าวชิดตินในพื้นที่ 1x1 เมตร จำนวน 4 ตัวอย่างต่อกรรรมวิธี แล้วนำมารอบท่ออุณหภูมิ 60-70 °C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง เพื่อศึกษาการสะสมน้ำหนักแห้ง เมื่อถัง ระยะเก็บเกี่ยว สูตรความสูงของข้าว จำนวน 40 กอต่อ 1 main plot นับทั้งผลผลิต และ องค์ประกอบผลผลิตในพื้นที่ 2x5 เมตร จำนวน 4 ตัวอย่าง ต่อ 1 main plot หลังจากนั้นนำ ค่าผลผลิตที่ได้มาคำนวนหาปริมาณการใช้ธาตุในโตรเจนของข้าว กษ 15 โดยสูตรคำนวนผลผลิต ของ Yoshida (1981) ดังนี้

$$Y = Y_o + Y_f$$

โดย

$$Y = \text{ผลผลิตข้าวเมื่อไม่มีการใส่ปุ๋ยในโตรเจน}$$

$$Y_o = \text{ผลผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้นจากการใส่ปุ๋ยในโตรเจน}$$

$$Y_f = \text{ผลผลิตข้าวที่เพิ่มขึ้นจากการใส่ปุ๋ยในโตรเจน} = \text{ประสิทธิภาพของปุ๋ยในโตรเจน} \times N_f$$

$$N_f = \text{ปริมาณปุ๋ยในโตรเจนที่ใส่ (กก.N)}$$

หลังจากเก็บเกี่ยวข้าว กษ 15 แล้วจึงໄสเตรียมดิน เพื่อปลูกข้าวสาลีแบบแปลงที่มีขนาด กว้าง 2 เมตร ความยาวตลอดแปลงปลูก ระหว่างแปลงปลูกทำการร่องน้ำกว้าง 50 ซม. แบ่งแปลงปลูกเป็น รูป plot ยาวแปลงละ 10 เมตร จำนวน 2 แปลงต่อ 1 sub plot ปลูกข้าวสาลีพันธุ์ลัลเมิง 2 (sonora 64) เป็นแกร ระยะระหว่างแกร 20 ซม. อัตราเมล็ดพันธุ์ 20 กก./ไร่ ใส่ปุ๋ยกรปเบ็ลชูเบอร์ฟอลสเฟตอัตรา 4.8 กก. P_2O_5 /ไร่ และใส่ปุ๋ยโปเตตสเซียมคลอไรด์อัตรา 4.8 กก. K_2O /ไร่ ครั้งเดียวพร้อมกันในวันปลูก ส่วนปุ๋ยในโตรเจนใช้แอมโนเนียมชัลเฟตแบ่งใส่ 2 ครั้ง เท่าๆ กัน โดยครั้งแรกใส่พร้อมปลูกส่วนที่เหลือ ใส่หลังจากข้าวสาลีออกได้ประมาณ 15 วัน การดูแลรักษาอื่น ๆ ทำตามความจำเป็น เมื่อข้าวสาลีอายุ 30, 45, 60, 75 และ 90 วันหลังออก สูตรัดต้นข้าวสาลีชิดตินในพื้นที่ 1x1 เมตร แล้วนำมารอบท่ออุณหภูมิ 60-70 °C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง เพื่อศึกษาการสะสมน้ำหนักแห้ง

เมื่อข้าวสาลีถังระยะสุกแก่บันทึกความสูงของต้นข้าวสาลี โดยสุ่มวัดจากโคนต้นถึงปลายร่วงไม่นับหางของเม็ดจำนวน 10 ต้นต่อกรรรมวิธี บันทึกผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต ในพื้นที่ 2x4 เมตร วิเคราะห์หาค่าในโตรเจนทั้งหมดในต้นข้าวสาลี โดยวิธี Micro Kjeldahl เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของน้ำย่อยในโตรเจน โดยสูตรคำนวนของ Yoshida(1981) (ในตรวจเอกสาร)

สำหรับความหนาแน่นรากข้าวสาลี (root length density) เก็บตัวอย่างรากข้าวสาลี โดยใช้ Core-sampling method (Bohm et al., 1977) จำนวน 2 จุดต่อกรรรมวิธี คือ ในแควปลูกและระหว่างแควปลูก แต่ละจุดเก็บตัวอย่างที่ระดับความลึกทุก 10 ซม. จนถึง 50 ซม. เมื่อข้าวสาลีอยู่ในระยะผสมเกสร ระยะเป็นน้ำเมย และระยะเป็นก้อนแป้ง ตาม Zadocks's scale (Zadocks et al., 1977) ขนาดของ core ที่ใช้มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.5 ซม. ตัวอย่างที่เก็บได้นำมาใส่ถุงตาช่ายในล่อนแข็งน้ำไว้ 1 คืน แล้วล้างล้างเชือปนออกให้หมด นำรากที่ได้มาวัดความยาวโดยวิธีของ Newman(1966) และใช้สูตรคำนวนความยาวรากของ Tennant(1975) ดังนี้

$$\text{Root length(R)} = \text{Number of intercept}(N) \times \text{Length conversion factor}$$

การวัดความยาวครั้งนี้ใช้ grid ขนาด 1x1 ซ.ม. ซึ่งมีค่า Length conversion factor = 0.7857

ในการทดลองครั้งนี้ มีการเก็บตัวอย่างตินจำนวน 4 ครั้งคือ ครั้งแรกก่อนดำเนินการทดลอง สุ่มเก็บตัวอย่างดินแยกเป็น 4 Block ครั้งที่ 2 ก่อนการไถกลบโดยอัตโนมัติ โดยเก็บตัวอย่างตินทุก main plot ในทุก Block ครั้งที่ 3 หลังเก็บเกี่ยวข้าว กข15 ก่อนเตรียมดินปลูกข้าวสาลี และครั้งที่ 4 หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวสาลี โดยสุ่มเก็บในทุกๆ กรรรมวิธี ทุกครั้งที่เก็บตัวอย่างมีการบันทึกค่าความหนาแน่นรวมของตินโดย Core method(Blake, 1965) วิเคราะห์หาปริมาณอนึ่งวัดถูกในตินโดย Walkley-Black method วิเคราะห์ค่าความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุบวกโดยวิธีไลท์ด้วย 1N NH_4OAc pH 7 และทำการกลั่นหาปริมาณ NH_4^+ ที่ถูกดูดซับ และวิเคราะห์หาปริมาณในโตรเจนทั้งหมดในตินโดยวิธี Micro Kjeldahl เพื่อศึกษาสมบัติบางประการของตินในเปล่งทดลองที่แตกต่างกัน และเมื่อล้วนลุดการทดลอง มีการวิเคราะห์ค่าเสถียรภาพของเม็ดตินโดยวิธี wet sieving(Kemper and Rosenau, 1968)